

YLIMPIEN LOPUTON SURU

Ikuisen kamppailun
taistelukentällä

A. Lempi

Ylimpien loputon suru

Ikuisen kamppailun taistelukentällä

Kirjoittanut: A. Lempi

Toinen painos

© 2025 A. Lempi

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH,
Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-9479-1

Hän oli jo jonkin aikaa seurannut Eksynnyttä ja oli lähes varma, että tehtävästä tulisi vaikea. Tehtävä oli kuin solmu, jonka joku langenneista Suurista oli tehnyt. Hänet oltiin kutsuttu paikalle, koska vain Hän oli vastaavista tilanteista selvinnyt. Eksyneen auttaminen, ja sen kautta koko systeemin korjaaminen oli Hänelle tärkeä asia. Eksyneen, Ruusun ja Linkin tilanteen muuttaminen, mutta myös heidän karaiseminen ja kasvattaminen olivat hänen tehtävänsä keskiössä, koska juuri heidät oltiin valittu langenneiden toimesta kohteiksi. Ilman kolmikkoa ei koko planeetalla olisi tulevaisuutta. Jos Hän epäonnistuisi, helvetti olisi kohta täynnä Jumalia ja muita Suuria, jotka olivat antaneet asioiden päästä näin huonolle tolalle. Se olisi käynyt Hänelle muuten, mutta heidänkin maailmansa olennot kaikkeuden suurimpine olevaisineen, olivat vaarassa joutua suureen rangaistukseen, joka oli tarkoitettu vain pahimmille pedoille ja pettureille, eivätkä Ylimmät niitä olleet.

Siellä, missä Ylimmät ja Suurimmat elivät, suhtauduttiin koko projektiin äärimmäisellä kammolla, eikä kukaan edes uskaltanut ajatella, mitä heille voisi käydä, jos solmua ei saataisi avattua.

Elettiin vuotta 2023. Oli perjantai, ja huomenna alkaisi huhtikuu. Pekka saapui töistä väsyneenä kotiin ja latasi kahvinkeittimen. Tänään hän katsoisi elokuvia. Listalla oli ainakin kaksi vanhaa klassikkoa, jotka olivat olleet Pekalle jo nuoresta lähtien tärkeitä taidekokemuksia. Pekkaa kiinnosti elokuvissa niiden esteettinen puoli, mutta häntä myös innosti taiteenlajin filosofinen ja psykologinen ulottuvuus. Hän ei ollut vahvasti hahmoihin samastuvaa ihmistyyppiä, vaan seurasi kuvaruudun tapahtumia etäännyttäen, kuten hän elämäänsäkin eli.

Pekka myös inhosi elokuva-alan tyrkyttämää muoti-ilmiötä, jotka olivat hänen mielestään asioiden uudelleen kierrättämistä tylsistyneelle ihmismielelle.

Pekka oli tyyliltään joku, jota voisi kutsua hipsteriksi. Pekka ei itse pitänyt sanasta, vaikka pukeutui siten, että häntä pidettiin kyseisen alakulttuurin edustajana. Liika ironisuus ärsytti Pekkaa, eikä hän täysin edes pitänyt koko skenestä. Pekka luotti vaatetuksessaan mustaan väriin ja jalassa hänellä oli aina vanhan malliset lenkkikossut.

Pekka avasi television, sieltä tuli uutiset. Joukkotiedotusvälineen viesti oli, että maailma oli vieläkin karu paikka, mutta toivoa paremmasta oli.

Pekka katsoi elokuvaa hetken, mutta sammutti suoratoistopalvelun parin minuutin kuluttua. Hän ei kyennyt keskittymään elokuvaan, vaan laittoi television pois päältä ja otti olohuoneen vaalealta, puiselta pöydältä puhelimen käteensä. Pekkaa kiinnosti Sielun Tieto -niminen nettisivusto. Sivusto piti sisällään Jumalaan, rajatietoon sekä psykologiaan liittyviä tekstejä, jotka olivat nykyään Pekan mieleen. Hän ei voinut kuin nauraa useimmille sivuston artikkeleista mutta osa, lähinnä Jumaluuksiin liittyvä informaatio oli kuin häntä luotu varten. Se osui hänessä juuri siihen hauraaseen alueeseen hänen tajunnassaan, joka janoi uskoa ja tietoa Pyhästä sekä kaikesta suuresta, mikä maailmaa hallitsi.

Pekka uskoi Jumalaan, mutta hän ei harjoittanut mitään uskontoa. Usko oli hänelle lähinnä vain elämää rikastavaa ajattelua, mikä toi elämään rauhan tunnetta. Hän oli opetellut Ave Maria -rukouksen, mikä toi tyyneyttä hänen onnettomaksi käyneeseen elämäänsä.

Pekka käveli vessaan, jonka peilikaapin ovesta katsoi kuvajaistaan. Peilistä katsoi takaisin tukahdutettua vihaa sisällään kantava ja elämään harmistunut nuori mies. Pekka kampasi puolipitkät hiuksensa suoriksi ja totesi itselleen näyttävänsä aivan joltain muulta, kuin kaksikymmentäkahdeksan vuotiaalta. Hänen kasvojensa iho oli harmaa ja silmänaluset olivat mustat.

Pekka käveli takaisin pienen kerrostalokaksionsa olohuoneeseen ja laittoi musiikin soimaan. Tänään hänen teki mieli kuunnella espanjalaista kitaramusiikkia, jossa ei ollut laululyriikkaa. Laulantaa Pekka ei jaksanut kuunnella, koska hänellä oli tänään omiakin ajatuksia.

Musiikki toi Pekalle mieleen kauniin ja älykkään Maijan, joka oli mielellään kuunnellut juuri espanjalaista musiikkia. Pekka mietti heidän eroaan, hänen elämänsä suurinta virhettä, jonka seurauksena hänellä oli ollut viimeiset neljä vuotta kurja olla. Riidaton ero oli ollut Pekan mielestä merkki hänen ja Maijan kypsyydestä. Pekka oli kutsunut Maijan luokseen ja todennut hänelle, että ei kyennyt enää elämään parisuhteessa. Pekka oli todennut, että hän tarvitsi enemmän vapautta elämäänsä.

Hän oli kylläkin jättänyt Maijan siitä syystä, että ei ollut kestänyt seurustelukumpaninsa muuta sosiaalista elämää. Hän oli ollut Maijalle alituisen mustasukkainen kaikkien, sekä miesten että naisten takia, joiden kanssa Maija vietti aikaa, tai edes puhui. Tätä puolta itsessään Pekka ei voinut sietää. Hänellä oli jatkuvat tarve selittää itselleen, että ei ollut ahdistunut siitä, että Maijalla oli myös muita ihmisiä elämässään. Pekka ei halunnut olla paha ihminen, joten hän pakeni omia vihamielisiä impulsejaan kieltämällä niiden olemassaolon.

Pekka ei enää nuku hyvin, eikä hän omasta mielestään voi kuin vain yrittää kestää kurjan tilanteen, johon hän on ajautunut. Onneksi hänellä on läheisiä ystäviä, jotka auttavat häntä.

Maailmaa tarkkailee mystinen olento, joka on tullut Maan päälle auttamaan Pekkaa ja muita, joiden kohtalo määrää Kaikkeuden tämän kolkan asioiden kulkusuunnan.

Tarina hyvästä ja pahasta, joka antaa myös jokaiselle filosofiasta ja Tiedosta kiinnostuneelle ajattelemisen aihetta.

BoD

9 789528 094791